

လိုရှိတိုင်းစားပြီးလျှင် ထိုအလုပ်အကျွေးကိုလည်း စားစေ၍ ထိုအလုပ်အကျွေးနှင့်တကွ လင်းယဉ်တိုင်ဖျားသို့တက်၍ “ဤအရပ်မျက်နှာ၌ ငါတို့မြို့ရှိ၏” ဟု အရပ်မျက်နှာကိုမှတ်၍ ငါးတည်းဟူသောဘေးရန်မှ ကိုယ်ကိုလွတ်စေလျက် ခုန်ပြီးလျှင် အလုပ်အကျွေးနှင့်တကွ တစ်ဥသဘအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ကိုလွန်၍ ကျ၏။ (၅၅၀။ တ-၆၀၅။ ညောင်ကန်။) ပဲ့မူအင်္ဂလိက်/ When they were come to the high seas, on the seventh day the ship sprang a leak, -----. The Great Being chose him one **servitor**, and anointing all his body with oil, ate a mess of powdered sugar with ghee as much as he desired, and giving the man to eat also, he climbed up the mast. “In that direction,” said he, “lies our city”; pointing out the direction, and casting off all fear of the fish and turtles, he dived off with the man to a distance of more than a hundred and fifty cubits. (The Jataka: Vol. III & IV: Book X: p-10/11) (**servitor** n. a male servant/ Longman Dictionary)

((((((((((((())))))))))))))

‘ကမ္ဘေဝ်’ ကေုာံ ‘ကွံင်’

ဝေါဟာရ ‘ကမ္ဘေဝ်’ ဝံ ပဲ့အဘိဓာန်အာဟာလီဒေဂ် ထွေးလဝ်ဒဒ်ကြိယာမ္ဘေဝ်တဲ ညးကိုလဝ်အဓိပ္ပါယ် v. to make a noise ရ။ ဝေါဟာရ ‘ကွံင်’ ဝံပုန် အာဟာလီဒေဂ်လဝ်အဓိပ္ပါယ် v. to make a noise ပုန်ရ။ ‘ကွံင်ထဉ်’ ဝံပုန် ညးကိုလဝ်အဓိပ္ပါယ် v. to make a general noise ရ။ ‘ကွံင်တမီ’ ဝံ ညးကိုလဝ်အဓိပ္ပါယ် v. to sound loud and long တဲ ‘ကွံင်စမြေ’ ဝံ ညးကိုလဝ်အဓိပ္ပါယ် v. to sound out ရ။ ဒးကိုအဓိပ္ပါယ်ဗတ်ဗွား “ညံသညံ”/ “ဆုညံသညံ”/ “ကျယ်လောင်သောအသံကိုပြုသည်”/ “အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အသံကိုပြုသည်” မဒ်ရ။

ပဲ့ခေတ်ပိုလျှော်ဏအ် ညးဂမ္တိုင်ဟိုဂးစကာတ်ဒိုင် ဝေါဟာရ ‘ညာန်’ မူးဝံဂ် ဝေါဟာရပိုမန်ဟံသေင် ပိုဂွံကေတ်လဝ်ဒေ နူကိုဝေါဟာရဗွာ ‘ညံ’ ဝံရောင်။ မ္ဘေဝ်ဗွာ “ညံသညံ”/“ဆုညံသညံ” ဝံ ဝေါဟာရမန်ပိုညံညံ ‘ကမ္ဘေဝ်’ ဝံကို ‘ကွံင်’ ဝံကို နွံတ်ရ။ ဝေါဟာရမန်ဇကုညံညံတအ်ဂ်နွံတ် ပိုဟံ ရပ်စပ်စကာတဲ ပိုဂွံကေတ်စကာဒိုင် ဝေါဟာရဂုဉ်ညးတုတ်တအ်သ်ဏအ်မူးဂ် ဝေါဟာရမန်ပိုညံ ညံတအ်ဂ် ဗျိုက်တို့ကွေဲဗွန်အာအိုတ်ရောင်ဒ်တဲ ညံဗဒ်အန္တရဲကိုလိက်ပတ်မန်ဇကုရ။ ယဝ်ပိုသို့က်ဝံမင် မွဲယိုက်ဒိုက်တ် လိက်ပတ်မန်ဇကုညံညံ မူး ဝေါဟာရမန်ဇကုညံညံတအ်ဂ်ဟေင် ပိုဂပ်ဂပ်ဟိုချူစကာ ရောင် ဟံသေင်ဟာ။

ကမ္မေဋ်

- ပွဲကာလ၌ မြို့ဟ်ဂမ္တိုင်ကွၢ်တိုန်တဲ “ယံ့မွဲးတံ၊ ထေဝံ ဟိုဂလာန်အမူရောင်။ ပိုကလင်ခေ မနွံ ကိုရ်မပြရောင်။ ထေဗျုဝံ ပလိုကွေ့ခေပိုရောင် ရပ်ရ” ဂးတဲ ညးဂမ္တိုင်ကွၢ်တဲ ထေဒြပ်ဒဲ အာရ။ ညးဂမ္တိုင်ဗက်ကမ္မေဋ်ဒိုင် ထေဖေက်တဲ ဒြပ်လောပ်အာ သို့ဒုတ်တရေသမ်အိုဟ်မွဲ ထ လိုင်ဗျက်စှော်အာ ဝှက်ဂမ္တိုင်ဒိုင် ပွဲအသုဘရ။ ညးဂမ္တိုင်ညာတ်တဲ ချိန်ဥူသိုင်သာတ်အိုတ်ရ။ ပြာပ်အာဇရောင်ကျၢ်တြဲအိုတ်ရ။ (၅၅၀။ ၉-၁၅၃။ ပ-၄၃၁။ အစွောံ။) ပွဲမူဗွာ/ လူတို့သည် ထလတ်ကုန်၍ “ဤရဟန်းအိုသည် ငါတို့အား သာယာစွာသောတရားကို နာစိမ့်သောငှာ နာခြင်းကိုမပေး။ ထိုအချည်းနှီးသော ရဟန်းအိုကို ဖမ်းကြကုန်” ဟု လိုက်ကြကုန်၏။ ထို ရဟန်းအိုသည် ပြေးလေသည်ရှိသော် ကျောင်းစွန်၌ ပျက်သောပျဉ်ရှိသော ကျင်ကြီးတွင်းသို့ ကျ၍ မစင်အလူးလူး လိမ်းကျံလျက်တည်၏။ လူတို့သည် ထိုမစင်အလိမ်းလိမ်းကပ်သော ရဟန်းအိုကို မြင်ကုန်၍လျှင် နှလုံးမသာယာကုန်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့ လာကြကုန်၏။ (၅၅၀။ ၃-၁၃။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ The bystanders jumped up, crying, “Seize this wicked old fellow, who wouldn’t let us hear the sweet words of the sermon!” and they mobbed him. Off he ran, and fell through a hole in the corner of a cess-pool just outside the monastery; when he got up he was all over filth. When the people saw him, they felt sorry for it, and went away to the Master. (The Jataka: Vol. I & II: Book II: p-7) (နကိုမူဗွာကို နကိုမူအေဂံလိက် ဖြည့်ပို့ဝေါဟာရပွဲဝံ့ရ။)
- ကံမွဲကလေင်စှော် နူစတုမရုတ်၌ ညံင်ရဂုဂတးကိုမဒ် မှာဇန်တံညးဂမ္တိုင် မိင်ဗရူကံတဲ ဖေက်ကမ္မေဋ်ဒိုင်ရ။ ပွဲကာလ၌ သာဝံဇောဓိသတ်ဂး “ဗရူသွေင်ကံအဲ မကလေင်ရောင်မွဲး တံ” ဗောဓိသတ်ဂး။ ညးဂမ္တိုင်မိင်တဲ ဖေက်ကံဂံဒဲးစုတ်ပွန်တဲ ဖေက်ကမ္မေဋ်ဒိုင်ပွန်ရ။ “ယံ့ ညးဂမ္တိုင်၊ လွဖေက်အိုတ်ရ” ဗောဓိသတ်ဟိုသွာံဗဇးကွေ့ညးဂမ္တိုင်ရ။ (၅၅၀။ ၉-၁၈၁။ ပ-၅၁၁/၅၁၂။ အစွောံ။) ပွဲမူဗွာ/ ပြန်လည်လာသောမြား၏ လေကိုဖြတ်သောအသံသည် မိုမ်းကြိုးသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လူများသည် “ဤအသံသည်ကား အဘယ်အသံနည်း” ဟု ဆို သည်ရှိသော် ဘုရားလောင်းသည် “ပြန်လည်လာသော မြား၏အသံတည်း” ဟုဆို၍ မိမိ ကိုယ်၌ မြား၏ကျအံ့သောဘေးဖြင့် အလွန်ထိတ်လန့်သော လူများကိုမြင်၍ “မကြောက်ကြ ကုန်လင့်” ဟု နှစ်သိမ့်စေ၍ -။ (၅၅၀။ ၃-၁၂၄။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ The sound of the falling arrow as it cleft the air was as the sound of a thunderbolt. “What is that **noise**?” asked every man. “That is the arrow falling,” our archer replied. The bystanders were all frightened to death, for fear the arrow should fall on them; but Peerless comforted them. (The Jataka: Vol. I & II: Book II: p-62)
- ညးမသုန်ကွံမစဉ်းညး မကျောန်စိုတ်ကိုညး၌ ခွဲတံစပုင်ဂယးတဲ ခွဲတံသတ်က်လိုင်တဲ ခွဲ လကိုတ်ဂူဟ်တဲ ခွဲစှော်အာကြင်အာစီရဝတီတဲ ပွဲသြင်ကြင်၌ ခွဲဂမ်အတ်ရမျာင်တဲ ရပ်

လက်ဖန်တဲ့ ဂမ်အတ်ကမ္ဘေခံခွင်ရ။ ဥပွးအရီမသုန်ကွံက် ကွပ်ခွင်ရ၊ ဟုံမွဲကံဗရုဗရန်ရ၊ လူရ ကုတဲ့ ဟိုတ်လို့ရ။ ဗရုညးမသုန်ကွံ မဒုက္ခကွံမံင်ကွံ ကျပ်တြဲမိင်တဲ့ “ယုံအနန်၊ မူဗရုကွံမံင် ကွံ သွးရော” (ကျပ်တြဲသွာန်။) (၅၅၀။ ၆-၁၈၃။ ၁-၅၁၈။ အစွောံ။) ပဲ့မူဗာ/ ငါးရာကုန် သော အလုပ်အကျွေးငယ်တို့သည် စားကြွင်းစားကုန်သည်ဖြစ်၍ နေကုန်၏။ ထိုအလုပ်အ ကျွေးငယ်တို့သည် နံနက်စာစားပြီးလျှင် အိပ်ကုန်၍ ထကုန်လတ်သော် အစီရဝတီမြစ်သို့ သွားကုန်၍ မြစ်နား၌ ကြော်ငြာကုန်လျက် လက်ပမ်းလုံးထွေးခြင်းကို လုံးထွေးကြကုန်၏။ ငါးရာကုန်သော ထိုဒါယကာတို့သည်ကား အသံမရှိကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍ ကြွေးကြော်ခြင်း ကင်းကုန်လျက် ဖိုလ်ဝင်စားခြင်းကို အားထုတ်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုစားကြွင်းစား တို့၏ ပြင်းစွာသောအသံကို ကြားတော်မူ၍ “အာနန္ဒာ၊ ဤအသံသည် အဘယ်အသံ နည်း” ဟုမေးတော်မူ၍ -။ (၅၅၀။ ၃-၁၃၂။ ညောင်ကန်။) ပဲ့မူအေဂံလိက်/ These lads used to eat their broken meat. After their meal, and a snap, they used to run down to the Aciravati, and on the river bank they would wrestle like very Mallians, **shouting** all the time. But the five hundred lay brethren were quiet, made very little noise, courted solitude. The Master happened to hear the pages **shouting**. “What is that **noise**, Ananda?” he asked. (The Jataka: Vol. I & II: Book II: p-65/66)

- ပဲ့ကာလဓိပိဓါ မဂိုင်ဏာကွယ်ဟ် လတူအာကာသ စရင်အာလတူဥင်ဗာရာဏသီ။ ပဲ့ကာလ ကွံ ကောန်ဇွတ်တံညးဂမ္တိုင်ညာတ်တဲ့ ကော်ဟိုကိုရင်သွံ ကမ္ဘေခံခွင်ရ။ “ယုံမွးတံ၊ တေဝ်တေ ဓိပိဓါဂွံကွယ်မွဲတဲ့ ခေ့ဂိုင်ပတိုန်ဏာသွပ် မွးတံရံင်ရ” ဂးတဲ့ ကောန်ဇွတ်တံညးဂမ္တိုင် ကော်ဟို ကမ္ဘေခံခွင်ရ။ ကွယ်ဟ် မိင်ပါင်ကောန်ဇွတ်တံ မဟိုကမ္ဘေခံခွင်တဲ့ မင်မွဲပါင်ဟုံမာန်တဲ့ ရဲဂွံဂး ရ။ “ဟဲကောန်ဇွတ်တံ၊ အဲတိုန်သွပ်ဗတ်အဲရ၊ မူကောင်ကာဗြက်ကွိုင်ဗေတ်တံရော” ကွယ်ဟ်ဂး။ ယံကွယ်ဟ်ပံက်ပါင်ဗက် ပါင်ဂှ်ဖလုတ်အာနုဆုဂှ်တဲ့ ကွယ်ဟ်ဒတုံဇှော် ပဲ့ဒေါပ်ပုရိသတ်ဂမ္တိုင်တဲ့ ခေ့အဲကွယ်ဟ် ပြောပ်အာတဲ့ ညးဂမ္တိုင်ဟုပ်ကွိုင်ဗို ကွံမံင်အိုတ်ရ။ (၅၅၀။ ၆-၂၁၅။ ၁-၆၀၄။ အစွောံ။) ပဲ့မူဗာ/ (နှစ်ခုသောဟသင်္ဂတို့သည်) ထိုတုတ်တံ၏ အစွန်းနှစ်ဘက် တို့ကိုကိုက်၍ ကောင်းကင်သို့ပျံကုန်၏။ ထိုလိပ်ကို ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဟသင်္ဂ တို့သည် ဆောင်လတ်သည်ရှိသော် ရွာသူသားငယ်တို့သည် မြင်ကုန်၍ “ဟသင်္ဂနှစ်ခုတို့ သည် လိပ်ကို တုတ်တံဖြင့် ဆောင်ကုန်၏” ဟုဆိုကုန်၏။ လိပ်သည် “ငါ့ကို အဆွေခင် ပွန်းတို့သည် ဆောင်ကုန်၏။ သူငယ်ပျက်တို့၊ ဤသို့ဟသင်္ဂတို့သည် ငါ့ကိုဆောင်ရာ၌ သင် တို့အား အဘယ်ပြုသနည်း” ဟု ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍ ဟသင်္ဂတို့၏ လျင်မြန်သောအဟုန် ရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဗာရာဏသီမြို့၌ မင်းအိမ်၏အထက်အဘို့သို့ ရောက်သောကာလ၌ ကိုက်ရာအရပ်မှ တုတ်တံကိုလွှတ်သော် ကောင်းကင်ပြင်မှကျ၍ နှစ်စိတ်ကွဲလေ၏။ “လိပ် သည် ကောင်းကင်မှကျ၍ နှစ်စိတ်ကွဲလေ၏” ဟု တပြိုင်နက် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ပြန် ၏။ (၅၅၀။ ၃-၂၄၂။ ညောင်ကန်။) ပဲ့မူအေဂံလိက်/ So they (the two geese) made the Tortoise hold a stick between his teeth; and themselves taking hold so of the two ends, they sprang up into the air. The village children saw this, and **exclaimed** - “There are two geese carrying a tortoise by a stick!” (By this time the geese flying swiftly had arrived at the space

above the palace of the king, at Benares.) The Tortoise wanted to cry out – “Well, and if my friends do carry me, what is that to you, you caitiffs?” – and he let go the stick from between his teeth, and falling into the open courtyard he split in two. “What an uproar there was!” “A tortoise has fallen in the courtyard, and broken in two!” they **cried**. (The Jataka: Vol. I & II: Book II: p-123/124)

- ပွဲကာလ၌ တမ္ဘာတံထောင့်ဖာ ဒေဝတံတံဖအောင်ကာက၌ လောင်ဒေးဇာဂ်ရ။ က၌ တမ္ဘာတံဝံ တဲ တွဟ်နသွံဂ် ဒလိင်ပျော်ကာချင်ရ။ မွဲဟ်တံညာတ်ကဇ္ဇော်ဂ်တဲ သွာန်သုတ်ဇုဟ်ရ။ “ထင်လီုကသပ်ကံတဲ ကေတ်ရ” တမ္ဘာတံဂး။ “ဇုဟ်ကထင်လီုမွဲဂ် မွဲဟ်ကီု ဒေဝတံကီု ဟံမိင်ညာတ်မွဲလော်ရ” ဂးတဲ ချဲတြိုင်ကမ္မေဇ်ဒိုင်ရ။ (၅၅၀။ ၉-၂၈၈။ ၃-၉၁။ အစွောံ။) ပွဲမူဗွာ/ ထိုအခါ တံငါတို့သည် ငါးဖမ်းအံ့သောငှာ ကွန်ကိုပစ်ကုန်၏။ ထိုငါးသည် နတ်၏ အာနုဘော်အားဖြင့် ကွန်သို့ဝင်၏။ တံငါတို့သည် ငါးကိုယူ၍ ရောင်းအံ့သောငှာ မြို့သို့ဝင် ကုန်၏။ လူတို့သည် ငါးကြီးကိုမြင်ကုန်၍ အဘိုးကိုမေးကုန်၏။ တံငါတို့သည် “အသပြာတထောင်နှင့် ခုနစ်ပဲပေး၍ ယူကြကုန်လော” ဟုဆိုကုန်၏။ လူတို့သည် “အသပြာတထောင် ထိုက်သောငါးကို ငါတို့မမြင်စဘူး” ဟု ပြက်ရယ်ပြုကြကုန်၏။ (၅၅၀။ ၃-၅၄၄။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ Now some fishermen just then cast their nets for a draught. By power of the river-spirit, this fish fell into the net. The fishers took it to town to sell. People asked what the price was. “A thousand pieces and seven annas,” said the fishermen. Everybody **made fun of** them. “We have seen a fish offered for a thousand pieces!” they **laughed**. (The Jataka: Vol. I & II: Book III: p-289)
- နွဲပွဲကာလမွဲတဲ သိုင်နာ်မွဲဂ် ပရုပ်ဖြုံဇာတ်တဲ တိုန်ဂွေင်ဂွဲစအဟာရ ပွဲဌာန်မွဲဟ်ဝံရ။ ကောန်ဇုတ်တံညာတ်တဲ “ယံ့မွဲးတံ၊ ဖြုံဇာတ်မွဲ ဝင်ဂစိုတ်ကွေံချဲရ” ဂးတဲ ချဲဗိုတ်ကွဟ်ကမ္မေဇ်ဒိုင်ရ။ ပွဲကာလ၌ သိုင်သေနက တွချင်ဗာရာဏသီ တိတ်ဝေင်ဥချာန် ညာတ်ကောန်ဇုတ်တံဂ် ကမ္မေဇ်ဒိုင်ဂ်ရ သိုင်သွာန်ရ။ “ဟဲကောန်ဇုတ်တံ၊ မူပဗိုတ်ဒ် ကမ္မေဇ်ဒိုင်ဂ်ရော” သိုင်သွာန်။ (၅၅၀။ ၉-၃၈၆။ ၃-၄၀၅/၄၀၆။ အစွောံ။) ပွဲမူဗွာ/ ထိုအခါ ထိုနဂါးမင်းသည် နဂါးပြည်မှထွက်၍ ကြည်း၌ အစာရှာလျက်သွား၏။ ထိုအခါ ထိုနဂါးမင်းကို ရွာသူသားငယ်တို့သည် မြင်ကုန်၍ “ဤသည်ကား မြေတည်း” ဟု ခဲစသည်တို့ဖြင့် ပစ်ခတ်ကုန်၏။ ထိုအခါ မင်းသည် ဥယျာဉ်ကစားအံ့သောငှာ သွားသည်ရှိသော် “ဤသူငယ်တို့သည် အဘယ်ကို ပြုကြကုန်သနည်း” ဟုမေး၍ -။ (၅၅၀။ တ-၁၇၉။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ This naga-king, they say, left the the naga-world and ranged the earth seeking food. The village boys seeing him said, “This is a snake,” and struck him with clods and other things. The king, going to amuse himself in his garden, saw them, and being told they were beating a snake, said, “Don’t let them beat him, drive them away,” ----- . (The Jataka: Vol. III & IV: Book VI: p-174/175)

- “ဩဗ္ဗဒိုဟ်မ္မဲ ယာ်ရဒြဲတိတ်အာမူး ဒ်သဇိုင်ညးဂ်ရ” (သိုင်)ဂးတဲ သိုင်ဇော်နူကီ ရပ်တူဗ္ဗမံင် ရ။ ပဲကာလဂ် မ္မိဟ်သ္တဲသိုင်တံဂ် စင်ကျိဂြိုပ်ရ။ ဒြဲဇွဲမ္မဲဂ် ခေဲသ္တဲရံင်တရမသ္တိတ် နူမ္မိဟ်မိုင် ကျောံဒိုင်ဂ်တဲ ဒ္တဲသိုင်ဂ် လူဒိုင်ညိဂ်ညာတ်တဲ ဇ္ဇာန်ဂ် ဒြဲဂ်ဒြေပ်တိတ်အာရ။ သိုင်လေဝ် ပန် ဟံဂတာပ်ရ။ ညးဂမ္တိုင်ကမ္မေဇ်ဒိုင်ဂ် သိုင်ဂုက္ခိညးတဲ “အဲရပ်ကေတ်ဒြဲဂ်ညိ” သိုင်ဂးတဲ သိုင်တိုန်ဒိုက်ကီတဲ ပွဲမပြဟ် ကိုသ္တုာကီစဝ်ကာကီရ။ (၅၅၀။ ၆-၅၀၃။ ၈-၃၃/၃၄။ အ စောံ။) ပဲမုဗ္ဗာ/ “အကြင်သူ၏နံပါးဖြင့် သမင်သည်ပြေးအံ့၊ ထိုသူ၏သာ ဘဏ္ဍာစားတည်း” ဟု (မင်းသည်)ဆို၍ ရထားမှသက်ဆင်း၍ ဖုံးလွှမ်း၍နေအပ်သောအခံ၌ လေးကိုယူ၍တည် ၏။ မင်းချင်းယောကျာ်းတို့သည် သမင်တို့ကို ထစ်မ့်သောငှာ ချုံတောအုပ်တို့ကို ပုတ်ခတ် ကုန်သည်ရှိသော် တခုသောဧကီမည်သောသားသည် ထလတ်၍ သွားရာခရီးကို ကြည့်လတ် သော် မင်း၏တည်ရာအရပ်၌သာလျှင် ဆိတ်ငြိမ်သည်ကိုမြင်၍ ထိုမင်းနေရာသို့ ရှေးရှုပြေး သွား၏။ အမူးအမတ်တို့သည် “အဘယ်သူ၏နံပါးဖြင့် ဧကီသားသည် ပြေးသနည်း” ဟု မေးကုန်သည်ရှိသော် မင်း၏နံပါးဖြင့်ပြေး၏ဟုသိ၍ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့နှင့်တကွ အမူးအမတ် တို့သည် ဗြဲကီရမ္မိဗြဲကုန်၏။ မင်းသည် ငါဟူသောမာနဖြင့် ထိုအမူးအမတ်တို့၏ ပြက်ရယ် ပြုခြင်းကို သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍ “ယခုခါ၌ ထိုဧကီမည်သောသားကို ငါဖမ်းအံ့” ဟုဆို ၍ ရထားကိုစီး၍ “လျင်မြန်စွာနှင့်လော့” ဟု ရထားထိန်းကိုစေ၍ -။ (၅၅၀။ ၈၇- ၄၇။ ညောင်ကန်။) ပဲမုအေဂံလိက်/ “If any one lets a deer go by him, he shall answer it!” Then he (the king) descended from the chariot, and took cover, standing, bow in hand in the hut assigned him. The beaters beat the bushes to put up the game. An antelope rose and looked for a way; he saw a gap by the king, got through it, and away. Everyone asked who had let the deer go past. “It was the king!” Hearing this they went and **made fun of** him. The king in his self-conceit could not stomach the sport. “Now I will catch that deer!” cried he, and up into his chariot. “Full speed!” he said to the charioteer, and away he went after the deer. (The Jataka: Vol. III & IV: Book XV: p-268)
- ဒန်တုညးနွံပွိုက် သိုက်ဂံကျိပ်မကြင်ဂ် မိင်တဲ မသံလုံချူထကေက်သွင် ကေက်ခိုဟ်တဲ မ သံလုံဂံထွဲပုင်မဲ စုတ်ကိုရ်၊ ပယျာံတဲပွိုတ် ပညံင်အရဲမကြင် မွဲလုပ်အာ၊ အာပွဲချင်လွန် ဖေန် မသံလုံပအဇုင်မနင်ကွဲကျိပ်မိုဟ် ကွာ်ဖျပ်လုပ်ဇကု မကြင်ညာတ်သွာန်၊ “နင်ကွဲ ကျိပ်မိုဟ်” မသံလုံပွို။ မကြင်စချင်ခမိုင် ကယျာပ်ကအံရံင်ကျင် မသံလုံထလတ်လုပ် ကုတ်ဂံကအံစချင်ခမိုင်မကြင် ဂံကျိပ်မကြင် လိုင်သွင်ထလတ်ဒြေပ်တိတ် ရဲပွာန်မကြင်တကိုတ် ကမ္မေဇ် ဟံဂတာပ်တိသ်လှို ရပ်မသံလုံဟံဂတာပ် မသံလုံဗ္ဗးတိတ်မူးချင် -။ (ရာဇာဝံသ ကထာ။ ၁၉၅။) ပဲဘာသာဗ္ဗာ/ မသံလုံသည် ဓါးရှည်ကို ထက်အောင်သွေး၍ မြေထမင်းအိုး ဟောင်းတစ်လုံးကို ခြင်း၌ထည့်ကာ ညအချိန်ထွက်လေ၏။ မဂြိုင်း၏သူရဲဟန်ဆောင်လျက် သံမောင်မြို့သို့ ဝင်လေ၏။ ရန်သူဦးခေါင်းဆက်သလေဟန် ကုန်းလျက်ဝင်လေ၏။ ၎င်းအား မဂြိုင်းမြင်၍မေးသော် “ရန်သူဦးခေါင်းဆက်ရန် လာပါသည်” ဟု မသံလုံဖြေ၏။ ထိုအခါ မဂြိုင်းသည် ခေါင်းထောင်၍ ခြင်းကိုကြည့်၏။ မသံလုံသည်လည်း လျင်မြန်စွာရန်ဝင်၍ မ

ဂြိုင်း၏လည်ကို ခုတ်ဖြတ်၏။ မဂြိုင်း၏ဦးခေါင်းကိုရသည်နှင့် ခါးရှည်ကိုဝင့်ကာ ခုန်ထွက်၏။ မဂြိုင်း၏သူရဲများလည်း အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ထိတ်လန့်ကုန်သဖြင့် မည်သို့ဖြစ်သည်ကို ကောင်းစွာမသိလိုက်ကြပေ။ မသံလုံလည်း မဂြိုင်း၏သူရဲများ လိုက်၍မမိခင် မြို့ပြင်သို့ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားလေ၏။ (ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံကျမ်း။ ၁၉၇။ နိုင်ပန်းလှ။)

ကွဲင်

- ပဲ့ဘာဇေတဝန်ဂှ် ခမိမ္မဲသ္မိည္ဇ္ဈာတ်မြဟ်တံ နွံမ္မဲ။ ပဲ့ဇူးပိုတ်တေကိုလေဝ် ခမိမ္မဲသ္မိည္ဇ္ဈာတ်မြဟ်တံဂှ် နွံမ္မဲကို။ နွံပဲ့ကာလမ္မဲတုဲ ခမိဇူးပိုတ်ဂှ် မမိက်ကိစ္စမ္မဲညိည ကျင်စိုပ်ဘာဇေတဝန်ရ။ ပဲ့ကာလဂှ် ခမိဗ္ဗဲတံကို သာမဏီတံကို ကော်ရေၤကွဲင်ဒိုင်တုဲ “လျဟ်ခမိဇမ်ကာတ်စါဝံ ကျိဒှ်သွေက်ဇုၤကော်ရင်သ္မိဂှ် ပိုဝံညာတ်ရ” ဂးတုဲ တွံဒိုင်ပဲ့ဘာဇေတဝန်ဂှ် ခမိဂမ္တိုင် ဖအေဝ်ဏာကိုခမိဇူးပိုတ်ဂှ်ရ။ (၅၅၀။ ၉-၁၅၈။ ပ-၄၅၁။ အစွောံ။) ပဲ့မုဗ္ဗာ/ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌လည်း တယောက်သောရဟန်းသည် ကြမ်းကြုတ်ရုန်းရင်း၏။ နိုင်ထက်ကလူမူတတ်၏။ ဇနပုဒ်၌လည်း တယောက်သောရဟန်းသည် ကြမ်းကြုတ်ရုန်းရင်း၏။ နိုင်ထက်ကလူမူတတ်၏။ ထိုအခါ တနေ့သ၌ ဇနပုဒ်နေရဟန်းသည် တစုံတခုသောအမှုကြောင့်သာလျှင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၏။ သာမဏေတို့သည်၎င်း ရဟန်းငယ်တို့သည်၎င်း ထိုဇနပုဒ်ရဟန်း၏ ကြမ်းကြုတ်သည်၏အဖြစ်ကို သိကုန်၍ ထိုသာမဏေ၊ ရဟန်းငယ်တို့သည် “ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော ရဟန်းနှစ်ပါးတို့၏ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းကို မြင်ရကုန်အံ့” ဟု အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်အားဖြင့် ထိုဇနပုဒ်နေရဟန်းကို ဇေတဝန်ကျောင်းနေရဟန်း၏ ပရိဝုဏ်သို့ ပို့ကြကုန်၏။ (၅၅၀။ ၃-၄၀/၄၁။ ညောင်ကန်။) ပဲ့မုအေဂံလိက်/ ---- there were two Brothers, passionate, cruel, and violent, one living at Jetavana and one in the country. Once the country Brother came to Jetavana on some errand or other. The novices and your Brothers knew the passionate nature of this man, so they led him to the cell of the other, all agog to see them quarrel. (The Jataka: Vol. I & II: Book II: p-21)
- “ယံအနန်၊ ဗရုမဇ္ဇော်မသျှင်ဂှ် မူဗရုရော” ကျပ်သွာန်။ “ယံတီလမ္ပုပိုန်၊ ပဲ့ဋ္ဌာန်မ္မဲ မညောန် ကိုဘာဇေတဝန်ဂှ် ဋ္ဌာန်ဒမ်တီဂမ္တိုင် ညးခွံအိုတ်ရောင်အံ။ ဟိုတ်ဂှ် ဗရုကွဲင်ဒိုင်ရောင်အံ” ထေအနန်ဂး။ “ယံအနန်၊ ဋ္ဌာန်မညောန်ကိုဘာဇေတဝန်ဂှ် ဟံ့ထေက်ကြိုက်ကိုတီတံဒိုင်သံ့။ အ္ဓာတီတံဗရုကွဲင်ဒိုင်ဂှ် ခေံဒးဂွပ်ရောင်။ မွဲဟာန်ကော်တီဂမ္တိုင် တွဟ်နပိုပဒတ်ဂှ် ဟံ့သွဟ်ရထသံ့” (ကျပ်တြဲဂး။) (၅၅၀။ ၉-၂၁၃။ ပ-၅၉၈။ အစွောံ။) ပဲ့မုဗ္ဗာ/ မြတ်စွာဘုရားသည် “အာနန္ဒာ၊ ကျယ်စွာသောအသံရိုကုန်သော ထိုသူတို့သည်ကား အဘယ်သူတို့နည်း” ဟု မေးတော်မူ၏။ အာနန္ဒာသည် “အရှင်ဘုရား၊ အညတိတ္ထိယတို့သည် ဇေတဝန်အပြင်၌ တိတ္ထိတို့၏အရံကို ပြုကုန်၏။ ထိုအသံသည်ကား ထိုအရံပြုရာ၌ ဖြစ်သောအသံ

တည်း” ဟုလျှောက်၏။ “အာနန္ဒာ၊ ထိုအရပ်သည်ကား တိထိတို့၏အရံအား မလျှောက်ပတ်။ တိထိတို့သည် ကျယ်သောအသံကို အလိုရှိကုန်၏။ ထိုတိထိတို့နှင့်တကွ နေအံ့သောငှာ မတတ်ကောင်း” ဟု မိန့်တော်မူ၍ -။ (၅၅၀။ ဒု-၂၃၄/၂၃၅။ ညောင်ကန်။) ပဲ့မူအေဂံလိက်/ “What is all this **great noise and tumult**, Ananda?” the Master asked. “The **noise**,” said he, “is some sectaries who are having a new settlement built.” “That is not a fit place,” he rejoined, “for them to settle. These sectaries are fond of **noise**; there’s no living with them.” (The Jataka: Vol. I & II: Book II: p-119)

- ဗမ္မားကိုစီရင်ကတိုင်ယတ်တဲ ကိုအာကေတ်နှင့် စိင်ပန်, ချေပန်, ပြင်ပန်, ဝှပ်ပန်, စာင်ပန်, အဒါပန်, ဂစံသ္ဍာင်ပန်, မြိတ်ပန် အာကေတ်သတ်တိရစ္ဆာန်တံဂုံ ဗရုဗရန်ဟဲ့ရ။ ပဲ့မူအာကေတ်မြိတ်တံဂုံတဲ ကလောတို့ဝါရည်းတံဂုံ တက်ဩပါတ်ဂတေဝ်ယံ တမ္ဗင်ဒိုင်ဂုံရ။ ဝှကျပ်မလ္လိကာမိင်ဗရုဂုံတဲ ပြာပ်အာကိုသိုင်ရ။ “ယွံတည်း၊ ဗမ္မားကွင်ကွင်ကွင်အာ တွူမာဲညင်မတြံဂ ဗံအာ မြိတ်ဂမ္ဗိုင်လေဝ် ယံကွင်တမ္ဗင်ဒိုင် မူဟိုတ်မဲ့ဒိုင်ရောအံ” ဝှကျပ်သွာန်။ (၅၅၀။ ၉-၃၁၄။ ဒု-၁၆၉။ အစွောံ။)

- သေဠီတုန် သိုကောန်သမ္ဘာဒိုက်သွံတံဂုံ အမိဋ္ဌာန်ကေတ်သီဥပုဟ်တဲ ဋ္ဌာန်ဒမံင်ဇကုဇကုဂုံ ပြာပ်အာတဲ ဒေတ်တံသီလဇကုအိုတ်ရ။ ဗောဓိသတ်ဂုံ အလုံမဲ့တဲဂုံ ကျောန်ကာတဲ ပဲ့တဲသဝ်ပှိုတ်တဲ စံကျင်ရ။ “ပယတ်တေံ ပဲ့သွဝ်တဲဂုံ ဗရုကွင်ဒိုင်ရောင်သွံ။ ပဲ့တဲဂုံ မူဒွဲညးမအာအိုတ်သွေးရော။” “ပဲ့တဲဂုံ ညးဒဂိုန်ကွေံသီတဲ ပဲ့ဒမံင်ဒမံင်ညးဂုံ ညးအာတန်ဒိုင်ရောင်” ညးဂး။ (၅၅၀။ ၉-၄၂၁။ ဒု-၅၆၀/၅၆၁။ အစွောံ။) ပဲ့မူဗျာ/ သူဋ္ဌေးသည်လည်း သားမယားအမြဲအရံနှင့်တကွ ဥပုသ်သီလကို ဆောက်တည်လေ၏။ ဤသို့ အလုံးစုံသောသူတို့သည်လည်း ဥပုသ်ဆောက်တည်ကုန်လျက် မိမိ, မိမိတို့၏နေရာသို့သွား၍ သီလကို ဆင်ခြင်ကုန်လျက်နေ၏။ ဘုရားလောင်းသည် တစ်နေ့ပတ်လုံး အမူလုပ်၍ နေဝင်သောအခါ အိမ်သို့ပြန်၍ “ယနေ့ အသံမရှိ၊ အဘယ်သို့ သွားကြကုန်သနည်း” ဟုမေး၏။ “ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် ဥပုသ်ဆောက်တည်၍ မိမိ, မိမိတို့၏နေရာအရပ်သို့ သွားကုန်၏” ဟု သောစကားကိုကြား၍ -။ (၅၅၀။ တ-၄၂၅။ ညောင်ကန်။) ပဲ့မူအေဂံလိက်/ -----: the merchant with his wife, children and attendants kept the fast: all went, each to his own abode, and sat there meditating on the moral precepts. The Bodhisatta worked all day and came home at sunset. The cook maid gave him water for his hands, and offered him in a dish rice taken from the boiler. The Bodhisatta said, “At this hour there is **a great noise** on ordinary days: where have they all gone today?” “They are all keeping the fast, each in his own abode.” (The Jataka: Vol. III & IV: Book VIII: p-266)

- တွညးရာဇာဓိရာဇ် ရှေ့ကျင်အသွဝ်စလေ။ ဝှင်အမာတ်ဒပ်ပွာန်တအ် လောန်အာဂတဂုံ တိုန်လှောင်ကျပ်ဗင်ယသဂြော။ ဗျာတအ်မမံင်စလေဂုံ ညာတ်မန်တအ်မတိုန် ကာလမစှေ မန်တအ်ကေတ်ဖျေန်င် ကျပ်ခစိုဟ်ဉ်ဗွဲမဂြိုင်၊ ဗျာတအ်ညာတ်ဆပွာန်ချေမန္တံ ဗျာတအ်တိတ်ကျင်ဗ

တိုက် မန်တအိပေက်အာ ကမ္ဘေကွံင်မံင်၊ ဖံင်တုညးလေဝ်စိုပ် —။ (ရာဇာဝံသကထာ/ မုက်လိက်—၂၃၄။) (ပွဲဘာသာဗျာ/ ထိုနောက် ပုဂံမှ ဆက်လက်စုန်၍ ရှေ့ပြေးတပ်များသည် စလေအောက်သို့ရောက်လျှင် စကြိုဘုရားကို တက်ရောက်ဖူးမြော်ကြ၏။ ဘုရားမှအဆင်းတွင် ရာဇာဓိရာဇ်၏စစ်သားများသည် ထုံးကျောက်ဆင်းတုတော် ဘုရားများစွာကို ယူဆောင်ကြ၏။ အင်းဝမြင်းသည်တော်များလည်း အင်အားရှိသလောက် ထွက်၍တိုက်ခိုက်သဖြင့် ပဲခူးသားတို့ ပြေးရ၏။ ဆူဆူညံ့ညံ့ဖြစ်နေစဉ် ရာဇာဓိရာဇ်၏ဖောင်တော်လည်း ဆိုက်ရောက်လာ၏။ (ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံကျမ်း။ ၂၅၅။ နိုင်ပန်းလှ။)

(((((((((((((((())))))))))))))

ကျွက်ကွဲ

ဝေါဟာရ ‘ကျွက်ကွဲ’ ဝံ ပွဲအဘိဓါန်အ္စာဟာလီဒေဂ် ထွေးလဝ်ဒဒ်ကြိယာမဲ့တဲ ကိုလဝ်အဓိပ္ပါယ် v. to vex, harass ရ။ အတိုင်အ္စာဟာလီဒေ မကိုလဝ်အဓိပ္ပါယ် “to vex”, “to harass” မှူးဂ် ပွဲဘာသာမန်မှူး “ကိုဒ်တပရိုက်စိုတ်” “ကိုစိုတ်ကြိခန်အာ” မဒ်တဲ၊ ပွဲဘာသာဗျာမှူး “စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေသည်” “စိတ်နောက်ကျူစေသည်” “စိတ်ညစ်စေသည်” မဒ်ရ။ “to vex”, “to harass” အ္စာဟာလီဒေမှူးလဝ်ဂ် ဒ်ဒ်ဒ်ကြိယာဒးကေတ်ကမ်(verb transitive)ရ။ နအဓိပ္ပါယ်ကြိယာဟံဒးကေတ်ကမ် (verb intransitive) ပွဲအဓိပ္ပါယ် “to be vexed”, “to be harassed” လေဝ် စကာမာန်ကိုရ။

စိတ်ကျွက်ကွဲ — ဒ်ပရိုက်စိုတ်။ စိတ်ကွဲခန်။ စိတ်ကျွက်လေ့င်။ စိတ်ထဲကြာန်။
စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သည့်။ စိတ်နောက်ကျူသည့်။ စိတ်ညစ်သည့်။
**to be vexed, to be harassed, to be troubled in mind,
to feel unhappy or depressed**

- ပွဲချင်သာရဂ်ဂ် ကောန်ဗမ္မးမဲ့ လေဝ်ဗိုတ်ပိ စိုပ်ဩင်ကွတ်တဲ ကုကောန်သွိုင်ဂမ္ဘိုင်ကို ကုကောန်ဗမ္မးဂမ္ဘိုင်ကို ပကတ်တအိုတ်ရ။ ကောန်ဗမ္မးဂ် ပွဲဒတ်သို့ကိုန် တန်ဒိုင်တဲ မပွဲကောန်သမ္ဘာပြင်၍ တိဗ္ဗကွဲသွင် ဒိုက်တြိုဒိုက်ဖြ ဂ္ဗိအလကံရ မပွဲဂ်ကယတ်အိုသိုတ်ဂ် ဗမ္မးချပ်စံင်တူတ် ပွဲဝတ္ထုတံဂ်တဲ မတ်ဒိုင်ပွဲအလိုအသီဝေင်ရာဂ, ဒေါသ, မောဟဒ်တဲ မွဲစိုတ်မကျွက်ကွဲတံဒ်တဲ တွက်နပကတ်ညး ဟံသွတ်ရထရ။ မွဲဒိုတ်တေဒိုတ်ဝံ ဟံဂွံပျိုင်ထွေးကွတ်တံရ။ (၅၅၀။ ၆-၁၈၅။ ပ-၅၂၃။ အစွေံ။) ပွဲဗျာ/ သာဝတ္ထိပြည်၌ တယောက်သောပုဏ္ဏားဖြစ်သော သတို့သားသည် ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍ များစွာသော မင်းသားငယ်တို့ကို၎င်း၊ ပုဏ္ဏားသားငယ်တို့ကို၎င်း ဗေဒင်တို့ကို သင်သတတ်။ ထို